

Lykkeland

fortabt udi et håb om lykke
rejste han
en helt almind'lig mand
havde tit set blanke skærme skinne
men aldrig troet på man kan
som helt almind'lig mand

chancerne, dem ku' han og konen godt forstå
hun hvisked' pas nu på
i lykkeland må man gætte sig til
hvad man tør tro på
hva' man skal passe på

fremmede steder forblændende vifter
landskab skifter
tryghed brister
underlige ting der står skrevet
med helt uforståelige skrifter
betydning mister

langstragt skinnende som skinner
skifter forsvinder
i alle retninger
som slanger i sølv
snigende svinger
før de springer
>
lykkelandets gader ligger
lukkede grå
på måtten må man stå
varme lukkes sparsomt ud
sprækkerne er små
når man banker på

gråligt pipper byens spurve
sygeligt svagere
misholdte magre
side om side fremmede

hver sin jagt jager
misrøgter agre

lukket inde i en verden af udspekuleret
larm og kolosser
virkeligheden trodser
dukkerne føres mekanisk omkring
og bygger med klodser
nye kolosser

>

lykkelænder salig i snak
for intet at høre
for døve ører
fanget af sine egne ord
hvergang han forsøger
at udlåne ører

gantende hvin fra svinestien
når svinet vejes
prisen understreges
sværere og særere vælger man hver
de lege der leges
særheder plejes

profeterne gøgler om godhed og gud
og ser overtroiske ud
forvansker deres bud
gudinderne er nøgne som grene
på et træ der er gået ud
eller blæst omkuld

>

bladene falder
visner smuldrer
bli'r til intet li'som nuller
hans bane er bestemt
som når kugler ruller
imellem huller

vejen han tager bli'r stadigvæk
sværere og sværere
helt umulige at lære
hans chance er ikke større end den kan være

i en pose han kan bære
på hælen han jager

blindt i natten spiller han
lykkelands
spillemand
fremmed musik ingen hører efter
kender eller kan
spilleland

>

lykkehjulet drejer langsomt
langsommere rundt
helt i bund
som den ene hund begraver den anden hund
på hellig grund
hellig hund

fulgt til dørs smidt ud fløjet
drømmene røget
med nakken bøjet
landets dronning oppe på billedet blinked'
interesseret med øjet
venligt forløjet

efterladt helt fortabt
med tomme hænder
udlært lykkelænder
som køteren bider
handler hans hænder
hans rejse ender
ulykkelænder

men det var chancerne
dem ku' han og konen
godt forstå
hun hvisked' pas nu på
i lykkeland må man gætte sig til
hvad man tør tro på
og passe på

Tekst og musik: Poul Dissing
fra LP'en Lykkeland (1977)

Besætning:

Dissing, Peter Bastian, Peter Thorup, Bo Stief, Ken Gudmann,
Egon Aagaard

Thorup og Dissing

Peter Bastian

Ken Gudmand

Egon Aagaard

Bo Stief